

A ZÁRÓDOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

Nemzetközi- és hazai teknősvédelem

Rítecz Annamária

Természetvédelmi mérnök szak, BSc alapképzés, levelező tagozat

Agroökológiai és Ökológiai Gazdálkodási Tanszék, Vidékfejlesztés és fenntartható Gazdaság Intézet

Belső témavezető: Dr. Jancsovszka Paulina, egyetemi docens, MATE, Szent István Campus

A több, mint 200 millió éve létező teknősök (*Testudines*) száma az emberi tevékenységeknek köszönhetően egyre csekélyebb. Részei az ökoszisztémának, eltűnésük számos negatív ökológiai hatással járna.

Legyen szó vízi vagy szárazföldi teknősökről, az emberiség a világ minden pontján kizsákmányolja őket: húsupért élelmezés vagy vallási szertartás céljából, páncéljukból ékszereket, dísztárgyakat készítenek, illegálisan kereskednek velük, tojásaikat kiássák.

A tengeri teknős fajok számos veszélynek vannak kitéve, úgy, mint az emberi fogyasztás, a horogsoros- és vonóhálós halászat, vízben úszó műanyag szemét, az éjszakai mesterséges megvilágítás, urbanizáció, tengerparti falak, tengerpart feltöltése, strandok, ragadozás, szennyvíz, olajszennyezés, éghajlatváltozás és a tengerszint emelkedése.

A hazai őshonos mocsári teknősre (*Emy orbicularis*) a legfőbb veszélyt a vörös- és sárgafülű (*Trachemys scripta elegans*, *Trachemys scripta*) ékszerteknősök jelentik. Szaporodnak és konkurenciát jelentenek a táplálkozásban, a napozóhelyeken, ellenállóbbak lehetnek a betegségekkel szemben.

Gyakorlatom során a csepeli Kis-Duna Öbölből 7 db ékszerteknőst távolítottunk el. Minden oldalról lefényképeztük őket és a következő adatokat jegyeztük fel: súly, has-hátpáncél hossza és szélessége, páncél magassága. A Rákosi-védelmi Központban található Kis-tóból 41 db mocsári teknőst halásztunk ki és mértük le az előbb felsorolt adatok alapján.